

молніи, и грѣмове, и гласове: и седмь свѣщницы ѿгнени горѣха предъ престѡлатъ, който са седмь тѣ дѣхове Бжїи.

6 И предъ престѡлатъ (бѣше) море стжклено, подобно на крѣсталъ: и посредаъ престѡлатъ, и ѡколѡ престѡлатъ четвѣри животни, който бѣха пжани ѡ предъ и ѡ задъ съ ѡчи.

7 И перво то животно (бѣше) подобно на лѣвъ, и второ то животно подобно на телѣцъ, и трѣто то животно имаше лице като человекъ, и четвѣрто то животно подобно на орѣлъ, който лети.

8 И (тїа) четвѣри тѣ животни имаха секое (ѡ нихъ) по шѣсть крила на ѡколѡ, и внѣтре бѣха пжани съ ѡчи: и немаха почиванїе ни дѣна ни ношѣа, но говорѣха: свѣтъ, свѣтъ, свѣтъ Гдѣ, Бгѣ Вседержителъ, който е бѣлъ, и който есть, и който ще бѣде.

9 И когачо воздаваха животни те слава и честь и благодаренїе на оногѡва, който седѣше на престѡлатъ, и който живѣе во вѣки вѣкѡвъ.

10 (Тогѡва) двѣдѣсѣтъ и четвѣри тѣ старци падаха предъ оногѡва, който седѣше на престѡлатъ, и покланяхасе на оногѡва, който

живѣе во вѣки вѣкѡвъ, и тѣраха венци те предъ престѡлатъ, и говорѣха:

11 Достѡинъ си Гдѣи да прїимешъ слава и честь и сила: зашто ты си создѡлъ сичко то, и (сичко) по твоѡта вола съществѡва и сотворѣно е.

ГЛАВА В^т.

И видѣхъ въ дѣсна та рѣка на оногѡва, който седѣше на престѡлатъ, книга написана и иъзъ вжтре и иъзъ вжнъ, и запечатана со седмь печѡте

2 И видѣхъ ѡнгѣла сила, който проповѣдѡваше съ голѣмъ гласъ: кой е достѡинъ да разгжрне книга та, и да ѡбори печѡте те нейны;

3 И никой не можеше нито на нево то, нито на землѡта, нито подъ землѡта да разгжрне книга та, нито да ѡ глѣда.

4 И азъ плакахъ многѡ, зашто никой се не намери достѡинъ да разгжрне книга та и да ѡ прочѣте, нито да ѡ глѣда.

5 И единъ ѡ старци те ми рече: не плачи: зашто лѣво, който е ѡ колѣно то ѡдово, (което е) бореньѡ Давїдовъ, повѣдилъ е. (и може) да разгжрне книга та, и да ѡбори седмь тѣ печѡте нейны.